

THÁNH PHANXICÔ POSSENTI, QUAN THẦY CHỦNG SINH

Ngày 13-5-1920, tại đền thờ thánh Phêrô, Đức Thánh Cha Benedetto XV (1919-1922) nâng **thầy Francesco Possenti, 24 tuổi, người Ý thuộc dòng Thương Khó, lên hàng hiển thánh**. Năm 1926 Đức Thánh Cha Pio XI (1922-1939) tuyên phong thánh nhân làm quan thầy chủng sinh và tu sĩ sinh viên.

Cuộc đời ngắn ngủi thánh thiện của thánh Possenti minh chứng: mặc dầu con người yếu đuối hay sa ngã, nhưng có thể nên thánh, dưới tác động của ơn Chúa.

Sinh ngày 1-3-1838, tại Assisi (Trung Ý), Francesco Possenti là con thứ 11 trong một gia đình Công Giáo khá giả. Mồ côi mẹ năm lên 4 tuổi, Francesco được thân phụ yêu thương và chu đáo dưỡng dục. Ông gởi con trai học

nơi trường các sư huynh Lasan ở Spoleto, cách Assisi khoảng vài chục cây số. Sau đó ông gửi con học tại trường Các Linh Mục Dòng Tên. Tại đây cậu Francesco được huấn luyện kỹ lưỡng.

Một tính xấu nổi bật nơi Francesco là tính giận dữ, nhất là khi cậu bị trái ý. Tuy nhiên cậu luôn luôn cố gắng chống lại tính hư này. Ngoài ra, Francesco rất thích bay bướm! Cậu giao thiệp với những bạn bè ăn chơi và tham dự vào cuộc vui phóng đãng của họ.

Cuộc đời hiện ra trước mắt Francesco thật đẹp! Nhưng giữa lúc cậu gần như bị rơi vào tội làm hoen ố tấm áo trinh khiết của tâm hồn, thì một cơn bệnh nặng đổ ập xuống, khiến cậu dừng lại đúng lúc, không rơi vào bước đi quá trớn của tuổi trẻ.

Một tính xấu khác nổi bật nơi Francesco là hứa hẹn rất nhiều nhưng không tuân giữ bao nhiêu! 3 ví dụ điển hình minh chứng việc trốn chạy thi hành lời hứa:

- Năm 16 tuổi rưỡi, khi bị đau nặng, Francesco cầu nguyện và hứa với Chúa: "Xin Chúa chữa con lành và con sẽ đi tu làm thầy dòng". Nhưng một khi khỏi bệnh, chàng trai quên bằng lời hứa hẹn với Chúa! Chàng tiếp tục cuộc sống ăn chơi, như không có chuyện gì xảy ra.

- Cơn bệnh thứ hai giáng xuống trên người chàng, như lời cảnh cáo nhắc chàng phải nhớ giữ lời hứa. Lần này, trong cơn bệnh nặng, chàng lại hướng về Cha André Bobola - Linh Mục dòng Tên người Ba lan - vừa được tôn phong chân phước (1853). Francesco tha thiết khẩn cầu: "Là vị tử đạo anh hùng và luôn tìm kiếm linh hồn cho Chúa, xin chân phước chữa con lành. Sau đó con sẽ đi tu làm thầy dòng. Con xin hứa như vậy đó!" Thế rồi chàng khỏi bệnh và lần này cũng giống như lần trước, chàng quên ngay lời hứa hẹn. Chàng trở lại nếp sống phóng đãng!

- 6 tháng sau, Francesco bị một thử thách nặng nề khác. Lần này cơn bệnh không giáng xuống trên chàng nhưng trên chị gái yêu quý nhất. Chị chàng bị bệnh dịch và qua đời. Chàng vừa khóc thương chị vừa nói với thân phụ: "Đây là lời mời gọi và là một nhắc nhở. Thế nào con cũng phải đi tu!"

Biết rõ tính con, cha chàng cản ngăn: "Phải đợi thêm ít lâu nữa. Biết đâu con lại đổi ý. Tuổi trẻ chóng quên lắm!" Và đúng thật như vậy. Francesco một lần nữa làm ngơ trước dấu hiệu THIÊN CHÚA gửi đến nhắc chàng phải thi hành lời đoan hứa.

Phải đợi đến biến cố cuối cùng mới khiến chàng thật sự trở về với THIÊN CHÚA. Tại Spoleto, hàng năm, cứ sau lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời là giáo xứ tổ chức tuần tám ngày rước Ảnh kính Đức Mẹ. Năm đó - 1856 - Francesco đúng 18 tuổi. Chàng tò mò chen vào đám đông để nhìn bức ảnh Đức Mẹ MARIA. Bỗng chàng như trông thấy Đức Mẹ nhìn chàng và mỉm cười với chàng. Rồi chàng nghe tiếng Đức Mẹ nói với chàng:

- Francesco con à, thế gian không phải của con. Con phải đi tu. Con chẳng thể hứa như vậy sao?

Xúc động trước lời nhắc nhở đến từ Hiền Mẫu Thiên Quốc, lần này, Francesco cương quyết từ bỏ tất cả và xin vào dòng Thương Khó.

Ngày 21-9-1856, Francesco lãnh nhận tu phục với tên mới "**Thầy Gabriel Đức Mẹ Sầu Bi - Gabriele dell'Addolorata**". Vị tân tu sĩ lấy châm ngôn cho đời sống: "Phải vui tươi chứ không được buồn sầu, khi THIÊN CHÚA gửi đau khổ đến cho chúng ta".

Không bao lâu sau ngày khấn, thầy Gabriel bị bệnh phổi. Cơn bệnh lan thật nhanh và thầy thường xuyên ho ra máu. Cha Bề Trên nói với thầy:

- Con nên xin Chúa chữa khỏi bệnh! Thầy trả lời:

- Con đã xin nhiều lần rồi! Lần này con sẽ xin Chúa cho con ơn chết lành.

Và thầy Gabriel toại nguyện. Ngày 27-2-1862, Thầy Gabriel Đức Mẹ Sầu Bi - Francesco Possenti - êm ái trút hơi thở cuối cùng sau khi kêu lớn tiếng 3 danh Cực Thánh: "GIÊSU, MARIA, GIUSE".

... "Xin đặt em như chiếc ấn trên trái tim anh, như chiếc ấn trên cánh tay anh. Phải, tình yêu mãnh liệt như tử thần, cơn đam mê dữ dội như âm phủ. Lửa tình là ngọn lửa bùng cháy, một ngọn lửa thần thiêng. Nước lũ không dập tắt nổi tình yêu, sóng cồn chẳng tài nào vùi lấp. Ai đem hết gia tài sự nghiệp mà đổi lấy tình yêu, ắt sẽ bị người đời khinh rẻ" (Sách Diễm Ca 8,6-7).

(Jean Huscenot, "LA SAINTETÉ AVANT 30 ANS, C'EST POSSIBLE", E. du Chalet 1991, trang 94-96).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt